AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

[redacted]

Egz. Nr 1

Płk dypl. Witold WÓJCIK
Płk doc. dr Teofil WÓJCIK
Ppłk dr Tadeusz BOGUSZ

TEZY

do sympozjum naukowego na temat:

ZWALCZANIE ODWODÓW I TAKTYCZNYCH SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-UDERZENIOWYCH NIEPRZYJACIELA

WARSZAWA LUTY 1985

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

[redacted]

Egz. Nr 1

Płk dypl. Witold WÓJCIK
Płk doc. dr Teofil WÓJCIK
Ppłk dr Tadeusz BOGUSZ

TEZY

do sympozjum naukowego na temat:

ZWALCZANIE ODWODÓW I TAKTYCZNYCH SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-UDERZENIOWYCH NIEPRZYJACIELA

WARSZAWA LUTY 1985

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

JAWNE

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 54305

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

[redacted]

P O U F N E

Egz.nr 1

płk dypl.Witold WÓJCIK
płk doc.dr Teofil WÓJCIK
ppłk dr Tadeusz BOGUSZ

T E Z Y
do sympozjum naukowego na temat:

ZWALCZANIE ODWODÓW I TAKTYCZNYCH SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-UDERZENIOWYCH NIEPRZYJACIELA

WARSZAWA LUTY 1985

I. USTALENIA

Temat sympozjum zawęża się:

a/ w odniesieniu do sił własnych, jako "zwalczających" - do szczebli pułk /pz, pcz/ i dywizja /DZ, DPanc/ wraz z siłami i środkami wzmocnienia oraz wsparcia;

b/ w odniesieniu do nieprzyjaciela, jako "zwalczanego" - do odwodów oddziałów, i związków taktycznych /pułku, brygady, dywizji i korpusu armijnego/.

Przez "odwód" rozumie się elementy ugrupowania bojowego /siły i środki/ nie związane walką, rozmieszczone w jednym lub więcej rejonach lub będące w ruchu, które dowódcy mogą użyć do walki w celu rozstrzygnięcia jej na swoją korzyść. Jedną ogólną nazwą obejmuje się to, co można rozróżnić jako drugie rzuty i odwody.

Za taktyczne systemy rozpoznawczo-uderzeniowe przyjmuje się: "ARGUS" i "SOTAS" sprzężone z nimi środki rażenia oraz te, na które może oddziaływać pułk i dywizja.

II. GŁOWNE ZAGADNIENIA SYMPOZJUM

1. Odwody i elementy taktycznych systemów rozpoznawczo-uderzeniowych jako obiekty zwalczania.

W składzie odwodów nieprzyjaciela mogą występować: wojska pancerne, wojska zmechanizowane i piechota wszystkich typów, wojska powietrznodesantowe, pancerne wojska rozpoznawcze, oddziały /pododdziały/ śmigłowców z piechotą lub bez niej. Do odwodów zgodnie z zasadami walki oraz praktyką prowadzonych ćwiczeń nieprzyjaciel wydziela 1/6 do 2/3 sił i środków, są to więc siły znaczne. W danym dniu walki dywizje /pułki/ mogą podejmować walkę z odwodami, które na początku dnia były w odległości do 330 km od linii styczności wojsk.

W zależności od rodzaju działań bojowych dywizji /pułków/ odwody nieprzyjaciela mogą jej przeciwdziałać:

a/ jeżeli dywizja /pułk/ naciera:
- kontratakować;
- bronić rubieży obronnych w głębi;
- prowadzić ogień z rubieży obronnych;

b/ jeżeli dywizja /pułk/ broni się:
- atakować w drugiej kolejności, najczęściej rozwijając powodzenie po przełamaniu pozycji obrony;
- okrążać i rozbijać okrążone siły;
- odpierać kontrataki naszych odwodów lub osłaniać skrzydło sił głównych.

Pododdziały śmigłowców lub wojsk powietrznorzturmowych /kawalerii powietrznej/, wojsk powietrznodesantowych, desantu piechoty/ w obu rodzajach działań mogą atakować z powietrza znad własnego ugrupowania lub w ugrupowaniu naszych wojsk, a także walczyć na lądzie.

Elementy taktycznych systemów rozpoznawczo-uderzeniowych w stosunku do odwodów są bardzo małe i z pewnością będą one dobrze bronione i chronione.
Najbliżej rozmieszczane aparatownie "ARGUS" składają się z trzech samochodów. Większość elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych będzie trudna do rozpoznania, zwłaszcza samoloty. Wszystko to powoduje konieczność natychmiastowego niszczenia wykrytych obiektów bez względu na to, czy są to środki rażenia, naprowadzania czy też centra /stanowiska/ kierowania.

Odwodom i elementom systemów rozpoznawczo-uderzeniowym można zadać największe straty w czasie marszu, zwłaszcza w terenie kanalizującym ruch, w czasie wchodzenia do rejonów lub wychodzenia z nich, a lotnictwu i pododdziałom śmigłowców - w czasie pobytu na lotniskach i lądowiskach. Jednakże, należy zauważyć, że każdy element - obiekt zwalczania - wymaga oddzielnego podejścia co do sposobów rozpoznania i niszczenia.

2. <u>Dywizja - DZ, DPanc /pułk - pz, pcz/ w walce z odwodami i elementami systemów rozpoznawczo-uderzeniowych nieprzyjaciela</u>

Dywizja /pułk/ przystępuje do walki z odwodami i elementami systemów rozpoznawczo-uderzeniowych nieprzyjaciela mając określony stan sił i środków organicznych, wzmocnienia i wspierających. O możliwościach oddziaływania dywizji /pułku/, w omawianym zakresie, będzie decydowała potencjalna efektywność tej części jej /jego/ sił i środków, którą można użyć do oddziaływania na odwody i elementy systemów rozpoznawczo-uderzeniowych nieprzyjaciela, przy jednoczesnym prowadzeniu walki z jego wojskami pierwszego rzutu.

W bojach spotkaniowych i w czasie odpierania kontrataków nieprzyjaciela ogniem z miejsca, dywizje /pułki/ mogą zaangażować do walki z odwodami prawie wszystkie swoje siły i środki. Z kolei w czasie przełamywania obrony nieprzyjaciela, w pościgu w obronie pasa /rejonu/ mogą one angażować około połowy sił i środków. Udział wojsk pancernych i zmechanizowanych dywizji /pułku/ w starciach frontalnych z odwodami nieprzyjaciela rozstrzyga o powodzeniu natarcia lub obrony. Inaczej przedstawia się sytuacja w odniesieniu do elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych, bowiem tutaj starcia frontalne nie występują. Pozostaje rażenie elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych środkami ogniowymi /rakiety taktyczne, lotnictwa wsparcia, artyleria, śmigłowce bojowe, strzelania pododdziałami czołgów na wydłużonie odległości, środki przeciwlotnicze/ oraz ataki oddziałów wydzielonych /rajdowych/, taktycznych desantów powietrznych i oddziałów rozpoznawczych /a także mniejszych elementów rozpoznawczych SPR, PR, GR/.

O ile w walce z odwodami nieprzyjaciela ważne jest, aby uniemożliwić im zorganizowanie obrony w głębi - jeżeli dywizja /pułk/ naciera i zdezorganizowanie rozwijania się na czas odtworzenia systemu ognia - w obronie to w walce z systemami rozpoznawczo-uderzeniowymi najważniejszym będzie niszczenie środków rażenia na ziemi.

Proponuje się następujące sposoby zwalczania odwodów nieprzyjaciela:

1. Rażenia bronią jądrową.
2. Rażenia ogniem środków konwencjonalnych.
3. Rozbijanie w boju spotkaniowym.
4. Odpieranie kontrataków odwodów nieprzyjaciela ogniem z miejsca.
5. Obroną.
6. Działaniami opóźniającymi /części sił/.
7. Działaniami rajdowymi.
8. Działaniami powietrznoszturmowymi.

Elementy systemów rozpoznawczo-uderzeniowych można zwalczać:

1. Uderzeniami rakiet jądrowych.
2. Uderzeniami lotnictwa.
3. Uderzeniami grup rozpoznawczo-ogniowych /rakiet z ładunkami konwencjonalnymi, lotnictwa, artylerii/.
4. Ogniem artylerii.
5. Uderzeniami pododdziałów powietrznoszturmowych lub śmigłowców bojowych.

6. Atakiem odddziałów wydzielonych lub rajdowych.
7. Atakiem taktycznych desantów powietrznych.
8. Atakiem elementów rozpoznawczych /OR, SPR, PR, GR/.

Ponadto działanie ich można zakłócić radioelektronicznie.

3. Zasady zwalczania odwodów i elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych.

Zasady zwalczania odwodów i elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych mają służyć: wyborowi sił i środków, miejsca i czasu akcji, ustalaniu kolejności niszczenia /oddziaływania/ oraz określać odpowiedzialność dowódców według szczebli organizacyjnych. W myśl powyższych wymogów proponuje się następujące zasady:

1. Gotowości i dyspozycyjności.
2. Rozpoznania i wyprzedzania.
3. Wystarczającego porażenia.
4. Łączenia wysiłków sił i środków oraz sposobów.
5. Ekonomiczności i selektywności.
6. Tworzenia sytuacji uprzywilejowanych.
7. Aktywności.

Zakres odpowiedzialności za zwalczanie odwodów i elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych wyznaczają możliwości bojowe dywizji, pułku, a zwłaszcza zasięgi ich środków rażenia. Stąd dywizja winna odpowiadać za zwalczanie odwodów dywizji nieprzyjaciela a pułk - za zwalczanie odwodów brygady lub pułku. W odniesieniu do elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych dywizja i pułk winny odpowiadać za niszczenie wszystkich tych elementów, które znajdą się w zasięgu ich środków rażenia, czyli dywizja - do 60 km, pułk - do 13 km. Stosowanie do tego zwalczanie elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych powinny organizować dowództwa:

- TDW - systemów "AWACS"; "CRUISE";
- frontu - systemu rozpoznania i zwalczania źródeł promieniowania elektromagnetycznego "PLSS";
- armii - systemu rozpoznawczo-uderzeniowego "ASSAULT-BREAKER";
- dywizji - systemów rozpoznawczych "ARGUS", "SATOS"; "SADARM";
- pułku - stacje obserwacji pola walki, posterunki i punkty obserwacyjne oraz ogniowe środki rażenia w zasięgu artylerii pułku.

Oczywiście są to ustalenia na dzień dzisiejszy i w wielu sytuacjach zależne są one od wzmocnienia, w przyszłości mogą one ulec zmianie.

III. OCZEKIWANIA

Uczestników sympozjum prosi się o przygotowanie wypowiedzi zmierzających do ustalenia i wyjaśnienia niżej wymienionych zagadnień:

1. Możliwości wykrycia, rozpoznania i śledzenia odwodów i elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych siłami i środkami dywizji i pułku.
2. Jakie siły może angażować dywizja i pułk do walki z odwodami i elementami systemów rozpoznawczo-uderzeniowych nieprzyjaciela w natarciu i w obronie ?
3. Jakie efekty można osiągnąć w walce z odwodami i elementami systemów rozpoznawczo-uderzeniowych nieprzyjaciela obecnymi siłami i środkami dywizji /pułku/ oraz jakie - środkami, którymi mogą one dysponować w końcu lat 80-tych i w latach 90-tych ?
4. Jakie należałoby wprowadzić zmiany w uzbrojeniu i organizacji wojsk dla potrzeb walki z odwodami, a zwłaszcza dla potrzeb walki z elementami systemów rozpoznawczo-uderzeniowych ?
5. Jakie zmiany wprowadzić do proponowanych zasad i sposobów ?

Wykonano w 20 egz.
Egz. nr 1-20 Bibl.Nauk.OZS
Wyk. ppłk Bogusz /tel.50975/
Druk.E.K. dnia 12.02.85 r.
Nr ks.masz.Pf8/KTO